

Svensk författningssamling

Lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

SFS 2018:1652

Publicerad
den 20 november 2018

Utfärdad den 15 november 2018

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om varumärkeslagen (2010:1877)³

dels att 10 kap. ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 1 kap. 16 och 17 §§ ska betecknas 1 kap. 17 och 18 §§, nuvarande 2 kap. 27 och 28 §§ ska betecknas 2 kap. 28 och 29 §§, nuvarande 2 kap. 29–35 §§ ska betecknas 2 kap. 31–37 §§, nuvarande 5 kap. 14 och 15 §§ ska betecknas 5 kap. 15 och 16 §§, nuvarande 5 kap. 16–21 §§ ska betecknas 5 kap. 18–23 §§,

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 5 och 8–11 §§, de nya 1 kap. 17 och 18 §§, 2 kap. 1, 4, 7–10 och 24 §§, de nya 2 kap. 29 och 33–35 §§, 3 kap. 1, 3 och 5 §§, 5 kap. 3 och 11 §§, den nya 5 kap. 16 §, 6 kap. 1–3 §§ och 8 kap. 1 och 4 §§ samt rubrikerna närmast före 1 kap. 1 och 8 §§ och 6 kap. 2 och 3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 1 kap. 16 och 17 §§ ska sättas närmast före de nya 1 kap. 17 § respektive 18 §, rubrikerna närmast före de nuvarande 2 kap. 27 och 28 §§ ska sättas närmast före de nya 2 kap. 28 § respektive 29 §, rubrikerna närmast före nuvarande 2 kap. 29–33 och 35 §§ ska sättas närmast före de nya 2 kap. 31–35 respektive 37 §§ och rubrikerna närmast före de nuvarande 5 kap. 16 och 18–20 §§ ska sättas närmast före de nya 5 kap. 18 respektive 20–22 §§,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 10 kap., åtta nya paragrafer, 1 kap. 16 §, 2 kap. 1 a, 27 och 30 §§, 3 kap. 1 a och 23 §§ och 5 kap. 14 och 17 §§, och närmast före 1 kap. 16 §, 2 kap. 1 a och 27 §§ och 3 kap. 23 § nya rubriker av följande lydelse.

¹ Prop. 2017/18:267, bet. 2018/19:NU5, rskr. 2018/19:14.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

³ Senaste lydelse av
10 kap. 3 § 2018:287
10 kap. 4 § 2017:993
10 kap. 5 § 2017:993
10 kap. 6 § 2017:993
10 kap. 7 § 2015:767
10 kap. 10 § 2016:228
10 kap. 11 § 2016:228

rubriken närmast före 10 kap. 4 § 2016:374
rubriken närmast före 10 kap. 5 § 2016:374.

Varumärken och andra varukännetecken

1 §⁴ I denna lag finns bestämmelser om varumärken och andra varukännetecken för varor eller tjänster som tillhandahålls i en näringsverksamhet och som var och en kan förvärva ensamrätt till.

2 § En förening, ett bolag eller en annan sammanslutning kan förvärva ensamrätt för sina medlemmar att använda gemensamma varumärken (*kollektivmärken*) och andra varukännetecken i näringsverksamhet.

En myndighet som meddelar föreskrifter om eller kontrollerar varor eller tjänster kan förvärva ensamrätt till varumärken (*garanti- eller kontrollmärken*) och andra varukännetecken för användning för sådana varor eller tjänster som föreskrifterna eller kontrollerna avser, under förutsättning att myndigheten inte tillhandahåller varor eller tjänster av detta slag. Detsamma gäller för andra som fastställer krav för eller kontrollerar varor eller tjänster.

4 § Ett varumärke kan bestå av alla tecken som har särskiljningsförmåga och som tydligt kan återges i Patent- och registreringsverkets varumärkesregister.

Med tecken avses särskilt ord, inbegripet personnamn, samt figurer, bokstäver, siffror, färger, ljud och formen eller utstyrseln på en vara eller dess förpackning.

5 § Ett varukännetecken ska anses ha särskiljningsförmåga om det kan skilja varor eller tjänster som tillhandahålls i en näringsverksamhet från dem som tillhandahålls i en annan.

Bristande särskiljningsförmåga kan bero på att ett varukännetecken endast består av tecken eller benämningar som

1. i handeln visar varans eller tjänstens art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung eller andra egenskaper eller tidpunkten för när varan är framställd eller tjänsten är utförd, eller

2. i dagligt språkbruk eller enligt branschens vedertagna handelsbruk kommit att bli en sedvanlig beteckning för varan eller tjänsten.

Vid bedömningen av om ett varukännetecken har särskiljningsförmåga ska hänsyn tas till att det kan förvärva förmågan genom användning.

Ensamrätt till näringskännetecken och personnamn som varukännetecken

8 § Den som innehar ett företagsnamn eller ett annat näringskännetecken har ensamrätt till kännetecknet som varukännetecken. Om näringskännetecknet är skyddat endast inom en del av landet, gäller ensamrätten endast inom det området.

Den som använder sitt personnamn som varukännetecken har ensamrätt till kännetecknet som varukännetecken, om namnet har särskiljningsförmåga för de varor eller tjänster som det används för. Om namnet används endast inom en del av landet, gäller ensamrätten endast inom det området.

⁴ Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

9 § Ensamrätt kan inte förvärfvas till kännetecken som endast utgörs av en form eller annan egenskap som

1. följer av varans art,
2. är nödvändig för att varan ska uppnå ett tekniskt resultat, eller
3. ger varan ett betydande värde.

10 § Ensamrätten till ett varukännetecken enligt 6–8 §§ innebär att ingen annan än innehavaren, utan dennes tillstånd, i näringsverksamhet får använda ett tecken för varor eller tjänster, om tecknet är

1. identiskt med varukännetecknet och används för varor eller tjänster av samma slag,

2. identiskt med eller liknar varukännetecknet och används för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av tecknet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder tecknet och innehavaren av varukännetecknet, eller

3. identiskt med eller liknar ett varukännetecken som här i landet är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, om användningen utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser varor eller tjänster av samma, liknande eller annat slag.

Som användning anses särskilt att

1. förse varor eller deras förpackningar med tecknet,
2. bjuda ut varor till försäljning, föra ut dem på marknaden, lagra dem för dessa ändamål eller bjuda ut eller tillhandahålla tjänster under tecknet,
3. importera eller exportera varor under tecknet,
4. använda tecknet som ett företagsnamn eller ett annat näringskännetecken eller som en del av ett företagsnamn eller ett annat näringskännetecken, och
5. använda tecknet i affärshandlingar och reklam.

Ensamrätten till ett varukännetecken innebär också att ingen annan än innehavaren, utan dennes tillstånd, i näringsverksamhet får transitera eller vidta liknande tullåtgärd med varor av samma slag under ett tecken som är identiskt med eller som i väsentliga drag inte kan särskiljas från varukännetecknet. Detta gäller dock inte om innehavaren av varukännetecknet saknar rätt enligt lagen i destinationslandet att hindra att varorna släpps ut på marknaden där.

11 § Ensamrätten till ett varukännetecken ger inte något självständigt skydd för en del av kännetecknet som saknar särskiljningsförmåga.

Ensamrätten till ett varukännetecken hindrar inte att någon annan, när det sker i enlighet med god affärssed, i näringsverksamhet använder

1. sitt personnamn eller sin adress,
2. uppgifter om varans eller tjänstens art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung eller andra egenskaper eller tidpunkten för när varan är framställd eller tjänsten är utförd, eller
3. varukännetecknet för att identifiera eller hänvisa till innehavarens varor eller tjänster.

Ensamrätten till ett varukännetecken hindrar inte heller att någon annan i näringsverksamhet använder tecknet i sin reklam för att direkt eller indirekt peka ut innehavaren eller dennes varor eller tjänster (jämförande reklam) på ett sätt som är förenligt med marknadsföringslagen (2008:486).

Ensamrätten till ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke hindrar inte att någon annan i näringsverksamhet använder sig av tecken eller benämningar som anger geografiskt ursprung, om det sker i enlighet med god affärssed.

Mellankommande rättigheter

16 § Rätten till ett registrerat varumärke ska gälla vid sidan av en äldre rätt till ett varukännetecken, om

1. det äldre varukännetecknet inte hade särskiljningsförmåga på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för det yngre varumärket,

2. det äldre varukännetecknet, när det är identiskt eller likartat på det sätt som anges i 10 § första stycket 2, inte hade tillräcklig särskiljningsförmåga så att det fanns en risk för förväxling på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för det yngre varumärket, eller

3. det äldre varukännetecknet, när det är identiskt eller likartat på det sätt som anges i 10 § första stycket 3, inte var känt inom en betydande del av omsättningskretsen på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för det yngre varumärket.

17 § I de fall som avses i 14–16 §§ hindrar inte rätten till det yngre varukännetecknet användningen av det äldre.

På yrkande av någon av parterna, får en domstol i de fall som avses i 15 § om det är skäligt besluta att ett av kännetecknen, eller båda, endast får användas på särskilt sätt, såsom i ett visst utförande eller med tillägg av ortsangivelse eller innehavarens namn. Ett sådant beslut får dock inte avse ett registrerat varumärke.

18 § Vid utgivning eller annat tillgängliggörande av lexikon, handböcker eller andra liknande skrifter i tryckt eller elektronisk form är författaren, utgivaren eller förläggaren skyldig att se till att ett registrerat varumärke inte återges i skriften utan uppgift om att varumärket är skyddat genom registrering, om innehavaren av varumärket begär att uppgiften ska finnas med och återgivningen ger intryck av att varumärket är en sedvanlig beteckning för de varor eller tjänster som varumärket är registrerat för.

I fråga om en skrift i tryckt form ska en uppgift enligt första stycket föras in senast i nästa utgåva. I fråga om en skrift i elektronisk form ska uppgiften föras in utan dröjsmål.

2 kap.

1 § Den som vill registrera ett varumärke ska ansöka om detta hos Patent- och registreringsverket. Ansökan ska innehålla

1. uppgifter om sökandens namn eller företagsnamn och adress,
2. uppgifter om ombuds namn och adress,
3. en tydlig återgivning av varumärket, och
4. en tydlig förteckning över de varor eller tjänster som varumärket avser och vilka klasser dessa tillhör (varu- eller tjänsteförteckning).

En ansökan om registrering av ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke ska även innehålla uppgifter om vilka som ska ha rätt att använda varumärket och de övriga villkor som ska gälla för användningen. I fråga om ett kollektivmärke ska dessutom uppgift lämnas om vilka förutsättningar som gäller för medlemskap i sammanslutningen.

Sökanden ska betala föreskriven ansökningsavgift.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet.

Ingivningsdag

1 a § Ingivningsdagen för en ansökan om registrering är den dag då följande har getts in till Patent- och registreringsverket:

1. en uppgift om att det som getts in är en ansökan om registrering,
2. en uppgift om sökandens namn eller företagsnamn,
3. en tydlig återgivning av varumärket, och
4. en förteckning över de varor eller tjänster som varumärket avser.

4 § Ett varumärke får inte registreras om det endast utgörs av en form eller annan egenskap som

1. följer av varans art,
2. är nödvändig för att varan ska uppnå ett tekniskt resultat, eller
3. ger varan ett betydande värde.

7 §⁵ Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. är ägnat att vilseleda allmänheten i fråga om varans eller tjänstens art, kvalitet, geografiska ursprung eller någon annan omständighet,

3. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning eller ett sådant kommunalt vapen som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning eller ett sådant vapen,

4. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

5. innehåller en ursprungsbeteckning, en geografisk beteckning, en beteckning för ett traditionellt uttryck för vin eller en beteckning för en garanterad traditionell specialitet, i den utsträckning beteckningen är skyddad enligt unionsrätten,

6. innehåller eller består av något som är ägnat att uppfattas som en geografisk beteckning för vin eller spritdrycker och märket avser vin eller spritdrycker av annat ursprung, eller

7. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten.

Ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke får inte registreras om villkoren för märkets användning strider mot goda seder eller allmän ordning. Ett kollektivmärke som avses i 6 § får vidare inte registreras om villkoren inte tillåter medlemskap i sammanslutningen för alla som tillhandahåller sådana varor eller tjänster som märket avser och varorna eller tjänsterna har sitt ursprung i det geografiska område som märket avser.

⁵ Senaste lydelse 2014:814.

8 §⁶ Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. är identiskt med ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av varumärket leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder varumärket och innehavaren av varukännetecknet,

3. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av varumärket utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser varor eller tjänster av samma, liknande eller annat slag, eller

4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

Med ett varukännetecken avses i första stycket 1–3

1. ett varumärke som är registrerat enligt detta kapitel,
2. ett varumärke som är registrerat genom en internationell varumärkesregistrering som enligt 5 kap. fått giltighet i Sverige,

3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, samt

4. ett EU-varumärke.

9 § De hinder för registrering av varumärken som anges i 8 § första stycket 1–3 gäller på motsvarande sätt i fråga om

1. ett registrerat företagsnamn som används i näringsverksamhet, och
2. ett sådant personnamn eller ett sådant annat näringskännetecken än ett registrerat företagsnamn som är skyddat enligt 1 kap. 8 §, om skyddet gäller inom en väsentlig del av landet.

10 §⁷ Ett varumärke får inte registreras om det innehåller eller består av

1. något som är ägnat att uppfattas som någon annans företagsnamn,
2. något som är ägnat att uppfattas som någon annans efternamn som har särskilt skydd eller någon annans allmänt kända konstnärsnamn eller ett likartat namn, om användningen av märket skulle medföra en nackdel för bäraren av namnet och om namnet uppenbarligen inte syftar på någon sedan länge avliden,

3. en bild av någon annan som uppenbarligen inte syftar på någon sedan länge avliden, eller

4. något som kränker någon annans upphovsrätt till ett litterärt eller konstnärligt verk eller någon annans rätt till en fotografisk bild eller ett mönster.

24 § När Patent- och registreringsverket har kungjort en registrering av ett varumärke får invändning göras mot den. Invändningen ska ha kommit in till verket inom tre månader från kungörelsedagen. Om invändningen inte har kommit in i rätt tid, ska den avvisas.

Invändningen ska innehålla uppgifter om

1. invändarens namn eller företagsnamn och adress,
2. ombuds namn och adress,

⁶ Senaste lydelse 2016:374.

⁷ Senaste lydelse 2016:1017.

3. den registrering som invändningen avser, och
4. de omständigheter som åberopas till grund för invändningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om invändningsförfarandet.

Samförstånds lösning

27 § På begäran av innehavaren av det registrerade varumärket och invändaren ska Patent- och registreringsverket bestämma en tidsfrist på minst två månader då parterna ska försöka komma överens. Fristen får förlängas, om parterna begär det.

29 § Har en invändning gjorts ska Patent- och registreringsverket, om det finns något hinder som avses i 4–10 §§ mot registreringen, häva registreringen helt eller delvis. Detta gäller dock inte om annat följer av 30 §.

En invändning som helt eller delvis grundas på ett hinder som avses i 8–10 §§ ska avslås i motsvarande utsträckning om den har gjorts av någon som inte invänder i eget intresse och innehavaren av det registrerade varumärket begär det.

Om registreringen på grund av en invändning har hävts helt eller delvis, ska registreringen tas bort ur varumärkesregistret i motsvarande utsträckning när avgörandet har fått laga kraft. Beslutet ska kungöras.

30 § Om en invändning mot registreringen av ett varumärke grundas på att ett äldre registrerat varumärke enligt 8 § utgör hinder och det på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för det yngre varumärket hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre varumärket blev slutligt avgjord gäller följande. Registreringen av det yngre varumärket får hävas endast om det äldre varumärket har tagits i verkligt bruk för de varor eller tjänster som ligger till grund för invändningen på det sätt som avses i 3 kap. 2 § eller, om det äldre varumärket är ett EU-varumärke, på det sätt som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken, inom de fem senaste åren före ingivningsdagen eller prioritetsdagen för det yngre varumärket.

Om det äldre varumärket inte har använts i den utsträckning som anges i första stycket, får registreringen av det yngre varumärket ändå hävas om det finns giltiga skäl till att det äldre varumärket inte har använts i den utsträckningen.

33 § Om det efter registreringen görs någon ändring av de villkor som gäller för att ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke ska få användas, ska innehavaren anmäla detta till Patent- och registreringsverket.

De ändrade villkoren ska föras in i varumärkesregistret och kungöras, under förutsättning att de villkor som gäller för varumärkets användning fortfarande uppfyller kraven i 1 § andra stycket och att det inte finns något hinder mot att föra in de ändrade villkoren enligt 7 § andra stycket.

34 § Registreringen gäller i tio år från ingivningsdagen för ansökan om registrering.

35 § Registreringen kan förnyas helt eller delvis varje gång för en period på tio år räknat från utgången av föregående registreringsperiod. En ansökan om förnyelse ska ha kommit in till Patent- och registreringsverket tidigast sex månader före och senast sex månader efter registreringsperiodens utgång.

Den som ansöker om förnyelse ska betala föreskriven förnyelseavgift inom den frist som anges i första stycket. En inbetalning av förnyelseavgiften som görs inom denna frist ska anses utgöra en ansökan om förnyelse.

Ett beslut att förnya en registrering ska föras in i varumärkesregistret och kungöras.

3 kap.

1 § En registrering av ett varumärke får hävas om

1. märket har registrerats i strid mot denna lag,
2. registreringen fortfarande strider mot lagen,
3. rätten till märket ändå inte får bestå enligt 1 kap. 14, 15 eller 16 §, och
4. annat inte följer av 1 a § i detta kapitel.

En registrering får vidare hävas om

1. varumärket, till följd av innehavarens handlande eller passivitet, i handeln har blivit en allmän beteckning för sådana varor eller tjänster som registreringen avser,

2. varumärket har kommit att strida mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning, eller

3. varumärket har blivit ägnat att vilseleda allmänheten i fråga om varans eller tjänstens art, kvalitet, geografiska ursprung eller någon annan omständighet och detta är en följd av det bruk innehavaren eller någon med hans eller hennes samtycke gjort av märket för sådana varor eller tjänster som det är registrerat för.

Vid en prövning av om en registrering ska hävas på grund av bristande särskiljningsförmåga ska endast sådan särskiljningsförmåga beaktas som varumärket har förvärvat genom användning före ansökan om hävning.

1 a § Om ett yrkande om hävning av en registrering av ett varumärke grundas på att ett äldre registrerat varumärke enligt 2 kap. 8 § utgör hinder och det vid tidpunkten för ansökan om hävning hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre varumärket blev slutligt avgjord gäller följande. Registreringen av det yngre varumärket får hävas endast om det äldre varumärket har tagits i verkligt bruk för de varor eller tjänster som ligger till grund för yrkandet på det sätt som avses i 2 § eller, om det äldre varumärket är ett EU-varumärke, på det sätt som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken, inom de fem senaste åren före ansökan om hävning.

Om det på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för det yngre varumärket hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre varumärket blev slutligt avgjord, ska det äldre varumärket dessutom ha tagits i verkligt bruk inom de fem senaste åren före ingivningsdagen eller prioritetsdagen.

Om det äldre varumärket inte har använts i den utsträckning som anges i första och andra styckena, får registreringen av det yngre varumärket ändå hävas om det finns giltiga skäl till att det äldre varumärket inte har använts i den utsträckningen.

3 § En registrering av ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke får hävas, förutom på de grunder som anges i 1 eller 2 §, om

1. märket har använts på ett sätt som inte är förenligt med villkoren för användningen och innehavaren inte har vidtagit rimliga åtgärder för att förhindra den användningen,

2. villkoren för användning av märket har ändrats och innehavaren inte har anmält detta till Patent- och registreringsverket enligt 2 kap. 33 § första stycket, eller

3. villkoren för användning av märket har ändrats och förts in i varumärkesregistret i strid mot denna lag och villkoren fortfarande strider mot lagen.

5 §⁸ Den som vill inleda ett förfarande för att häva en registrering kan föra talan vid domstol eller ansöka om hävning av registreringen hos Patent- och registreringsverket enligt 6–21 §§ (administrativ hävning). I 2 kap. 29 § finns det bestämmelser om att en registrering av ett varumärke får hävas efter det att någon gjort en invändning mot registreringen.

Ett förfarande för att häva en registrering med stöd av 1 § andra stycket, 2, 3 eller 4 § eller 2 kap. 4, 5 eller 7 § får också inledas av en myndighet. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken myndighet som får göra detta.

Verkan av en hävning

23 § Om en registrering av ett varumärke har hävts med stöd av 1 § första stycket, ska registreringen anses aldrig ha haft någon verkan.

Om en registrering har hävts med stöd av 1 § andra stycket, 2 eller 3 § ska registreringen anses ha förlorat sin verkan från dagen för ansökan om hävning. På yrkande av en part får domstolen eller, vid administrativ hävning, Patent- och registreringsverket bestämma att registreringen i stället ska anses ha förlorat sin verkan den dag då det förhållande som utgör grund för hävningen uppkom.

5 kap.

3 § En ansökan om internationell varumärkesregistrering ska vara ställd till Internationella byrån men ges in till Patent- och registreringsverket. Ansökan ska vara skriven på engelska och innehålla

1. uppgifter om sökandens namn eller företagsnamn och adress,
2. uppgifter om ombuds namn och adress,
3. uppgifter om nummer och datum för den svenska registrering eller ansökan om registrering som den internationella ansökan bygger på,
4. en tydlig återgivning av varumärket,
5. en tydlig förteckning över de varor eller tjänster som varumärket begärs registrerat för och vilka klasser dessa tillhör (varu- eller tjänsteförteckning),
6. uppgift om i vilka länder den internationella varumärkesregistreringen ska gälla, och

7. de övriga uppgifter om återgivningen av varumärket, sökandens anknytning till Sverige och annat som en ansökan ska innehålla enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer.

Sökanden ska betala föreskriven ansökningsavgift.

⁸ Senaste lydelse 2014:253.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet.

11 § När Patent- och registreringsverket har kungjort att den internationella varumärkesregistreringen gäller i Sverige, får invändning göras mot att den gäller här. Invändningen ska ha kommit in till verket inom tre månader från kungörelsedagen. Om invändningen inte har kommit in i rätt tid, ska den avvisas.

Invändningen ska innehålla uppgifter om

1. invändarens namn eller företagsnamn och adress,
2. ombuds namn och adress,
3. den internationella varumärkesregistrering som invändningen avser, och
4. de omständigheter som åberopas till grund för invändningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om invändningsförfarandet.

14 § På begäran av innehavaren av den internationella varumärkesregistreringen och invändaren ska Patent- och registreringsverket bestämma en tidsfrist på minst två månader då parterna ska försöka komma överens. Fristen får förlängas, om parterna begär det.

16 § Har en invändning gjorts ska Patent- och registreringsverket, om det finns något hinder som avses i 2 kap. 4–11 §§ mot att den internationella varumärkesregistreringen gäller i Sverige, besluta att registreringen helt eller delvis inte ska gälla här. Detta gäller dock inte om annat följer av 17 §.

En invändning som helt eller delvis grundas på ett hinder som avses i 2 kap. 8–10 §§ ska avslås i motsvarande utsträckning, om den har gjorts av någon som inte invänder i eget intresse och innehavaren av registreringen begär det.

Ett beslut att registreringen inte ska gälla i Sverige får grundas endast på en omständighet som meddelas till Internationella byrån inom 18 månader från dagen för underrättelsen enligt 8 § första stycket. Har tiden för invändning enligt 11 § löpt ut efter denna frist, får beslutet dock grundas på omständigheter som meddelas till Internationella byrån inom en månad från det att tiden för invändning löpt ut. Detta gäller under förutsättning att Patent- och registreringsverket inom 18-månadersfristen har underrättat Internationella byrån om att ett meddelande om ett sådant beslut kan komma att översändas senare.

Om Patent- och registreringsverket på grund av en invändning beslutar att registreringen helt eller delvis inte ska gälla i Sverige, ska registreringen tas bort ur varumärkesregistret i motsvarande utsträckning när avgörandet har fått laga kraft. Beslutet ska kungöras.

17 § Om en invändning mot att den internationella varumärkesregistreringen gäller i Sverige grundas på att ett äldre registrerat varumärke enligt 2 kap. 8 § utgör hinder och det på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för den internationella registreringen hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre varumärket blev slutligt avgjord gäller följande. Det får beslutas att den internationella registreringen inte ska gälla här endast om det äldre varumärket har tagits i verkligt bruk för de varor eller tjänster som ligger till grund för invändningen

på det sätt som avses i 3 kap. 2 § eller, om det äldre varumärket är ett EU-varumärke, på det sätt som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken, inom de fem senaste åren före ingivningsdagen eller prioritetdagen för den internationella registreringen.

Om det äldre varumärket inte har använts i den utsträckning som anges i första stycket, får det ändå beslutas att den internationella registreringen inte ska gälla här om det finns giltiga skäl till att det äldre varumärket inte har använts i den utsträckningen.

6 kap.

1 § Ett sådant varukännetecken som avses i 1 kap. 6 och 7 §§ kan överlåtas helt eller delvis. Överlåtelsen kan ske separat eller i samband med en överlåtelse av den näringsverksamhet där varukännetecknet används.

Vid överlåtelse av en näringsverksamhet ingår ett sådant varukännetecken som avses i första stycket och som hör till näringsverksamheten i överlåtelsen, om inte något annat har avtalats.

Vad som sägs i första och andra styckena om varukännetecknen tillämpas även på en ansökan om registrering av ett varumärke.

Anteckning om överlåtelse

2 § En överlåtelse av ett registrerat varumärke ska på begäran antecknas i varumärkesregistret och kungöras. En anteckning och kungörelse ska också göras på begäran av den som genom en dom som har fått laga kraft fått fastställt att han eller hon har bättre rätt till ett registrerat varumärke.

En överlåtelse av en ansökan om registrering av ett varumärke ska på begäran antecknas i Patent- och registreringsverkets diarium.

Den som begär en anteckning enligt första eller andra stycket ska betala föreskriven avgift.

Verkan av en anteckning om innehavare eller sökande

3 § I ett mål eller ärende om ett nationellt registrerat varumärke ska den som är antecknad som innehavare i varumärkesregistret anses vara innehavare av varumärket. I ett mål eller ärende om ett varumärke som är föremål för en nationell ansökan om registrering ska den som är antecknad som sökande i Patent- och registreringsverkets diarium anses som sökande av varumärket.

I ett mål eller ärende om ett internationellt registrerat varumärke ska den som är antecknad som innehavare i det internationella varumärkesregistret anses vara innehavare av varumärket.

8 kap.

1 § Om någon uppsåtligt eller av grov oaktsamhet gör intrång i rätten till ett varukännetecken (varumärkesintrång), ska han eller hon dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den som har gjort intrång i den rätt till ett varukännetecken som avses i 1 kap. 10 § tredje stycket får inte dömas till ansvar för det intrånget.

Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 3 § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott enligt första stycket döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott endast om målsäganden anger brottet till åtal och åtal av särskilda skäl är motiverat från allmän synpunkt.

4 § Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet gör varumärkesintrång ska betala skälig ersättning för utnyttjandet av varukännetecknet samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. När storleken på ersättningen för ytterligare skada bestäms ska hänsyn särskilt tas till

1. utebliven vinst,
2. vinst som den som har begått intrånget har gjort,
3. skada på varukännetecknets anseende,
4. ideell skada, och
5. rättighetshavarens intresse av att intrång inte begås.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör varumärkesintrång ska betala ersättning för utnyttjandet av varukännetecknet i den utsträckning det är skäligt.

10 kap. Övriga bestämmelser

Vissa bestämmelser om rättegången

Behörig domstol

1 § Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i

1. mål och ärenden enligt denna lag om de inte ska handläggas enligt lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister, och
2. mål som avses i artikel 124 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte tillämpas i fråga om ett yrkande om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

Särskilda förutsättningar för att väcka talan

2 § En licenstagare får väcka en talan om varumärkesintrång endast om innehavaren av varukännetecknet samtycker till det. Även utan samtycke får den som har en exklusiv licens väcka en talan om varumärkesintrång, om innehavaren av varukännetecknet inte själv väcker en sådan talan inom skälig tid från det att licenstagaren underrättade innehavaren om att licenstagaren avser att väcka talan. Detta stycke ska också tillämpas i fråga om en fastställelsetalan avseende ett varukännetecken.

Om innehavaren av varukännetecknet väcker en talan om varumärkesintrång, får en licenstagare alltid väcka en talan om ersättning enligt 8 kap. 4 §.

Första stycket gäller inte om något annat har avtalats.

3 § Den som har rätt att använda ett sådant varukännetecken som avses i 1 kap. 2 § får väcka en talan om varumärkesintrång endast om innehavaren av varukännetecknet samtycker till det. Detta ska också tillämpas i fråga om en fastställelsetalan avseende ett varukännetecken.

Innehavaren av varukännetecknet har rätt till ersättning enligt 8 kap. 4 § för intrång i den rätt som en användare har. En användare får dock väcka en talan om ersättning för egen räkning om innehavaren av varukännetecknet samtycker till det eller om innehavaren väcker en talan om varumärkesintrång som inte innefattar något yrkande om ersättning enligt 8 kap. 4 § för intrång i användarens rätt.

4 § En panthavare får väcka en talan om varumärkesintrång med anledning av intrång i den pantsatta egendomen endast om innehavaren av det registrerade varumärket har underrättats om det. En underrättelse ska också lämnas när en panthavare vill väcka en fastställsetalan avseende ett registrerat varumärke.

Första stycket gäller inte om något annat har avtalats.

Invändning om ogiltighet

5 § Om det förs en talan om intrång i ett registrerat varumärke och den som talan förs mot gör gällande att registreringen är ogiltig, får frågan om ogiltighet prövas endast sedan en talan om hävning har väckts. Domstolen får förelägga den som gör gällande att registreringen är ogiltig att inom en viss tid väcka en sådan talan. Utan att en talan om hävning har väckts får dock frågan om ogiltighet prövas i ett brottmål och i ett fall som avses i 6 §.

Första stycket ska också tillämpas om det i ett mål som gäller fastställsetalan avseende ett registrerat varumärke görs gällande att registreringen är ogiltig.

Särskilda förutsättningar för att bifalla en talan som avser intrång

6 § Om det förs en talan om intrång i ett registrerat varumärke och det vid tidpunkten för talans väckande hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av varumärket blev slutligt avgjord gäller följande. Talan får bifallas endast om varumärket, inom de fem senaste åren före talans väckande, har tagits i verkligt bruk på det sätt som avses i 3 kap. 2 § för de varor eller tjänster som ligger till grund för talan.

Om en talan enligt första stycket avser intrång genom användning av ett yngre registrerat varumärke och det på ingivningsdagen eller, i förekommande fall, prioritetsdagen för det yngre varumärket hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre varumärket blev slutligt avgjord, ska det äldre varumärket dessutom ha tagits i verkligt bruk inom de fem senaste åren före ingivningsdagen eller prioritetsdagen.

Om det äldre varumärket inte har använts i den utsträckning som anges i första och andra styckena, får talan ändå bifallas om det finns giltiga skäl till att det inte har använts i den utsträckningen.

Första–tredje styckena ska också tillämpas när det förs en fastställsetalan om att ett visst förfarande utgör intrång i ett registrerat varumärke.

7 § En talan om varumärkesintrång genom användning av ett yngre EU-varumärke får bifallas endast om det finns grund för att häva registreringen av EU-varumärket enligt artiklarna 60.1, 60.3, 60.4, 61.1, 61.2 eller 64.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Första stycket ska också tillämpas när det förs en fastställsetalan om att ett visst förfarande utgör intrång i ett varukännetecken.

Hinder mot att döma till ansvar m.m.

8 § Om en registrering av ett varumärke har hävts med stöd av 3 kap. 1 § första stycket, får domstolen inte döma till ansvar enligt 8 kap. 1 § eller besluta om ersättning eller annan åtgärd enligt 8 eller 9 kap. Om en registrering har hävts med stöd av 3 kap. 1 § andra stycket, 2 eller 3 §, får domstolen inte döma till ansvar enligt 8 kap. 1 §.

9 § Utöver det som anges i 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning får personuppgifter om lagöverträdelser som innefattar brott enligt 8 kap. 1 § behandlas om detta är nödvändigt för att ett rättsligt anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras.

Särskilda bestämmelser om EU-varumärken

10 § Föreskriven avgift ska betalas av den som

1. begär omvandling av en registrering av ett EU-varumärke eller en ansökan om registrering av ett EU-varumärke till en ansökan om nationell registrering av ett varumärke, eller

2. begär ett intyg enligt artikel 120.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, i den ursprungliga lydelsen.

11 § Vid intrång i ett EU-varumärke tillämpas bestämmelserna i 8 kap. 1 § om ansvar för varumärkesintrång. I övrigt gäller 9 §, 8 kap. 2–8 §§ och 9 kap. i den utsträckning inte något annat följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, i den ursprungliga lydelsen. I dessa fall ska det som sägs om varumärkesintrång gälla intrång i ett EU-varumärke.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ gäller dock inte vid intrång i ett EU-varumärke i en sådan transitsituation som avses i artikel 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, i den ursprungliga lydelsen.

Förbud mot utmätning av inarbetade varukännetecken

12 § Rätten till ett varukännetecken enligt 1 kap. 7 § får inte utmätas. Om innehavaren försätts i konkurs, ingår dock rätten i konkursboet.

Överklagande

13 § Ett slutligt beslut av Patent- och registreringsverket enligt denna lag får överklagas till Patent- och marknadsdomstolen inom två månader från dagen för beslutet.

Ett slutligt beslut i ett ärende om registrering av ett varumärke får överklagas endast av sökanden. Detsamma gäller för ett slutligt beslut i ett ärende om att en internationell varumärkesregistrering ska gälla i Sverige. Ett slutligt beslut med anledning av en invändning mot en registrering får överklagas endast av innehavaren av varumärket och av invändaren. Ett slutligt beslut med anledning av en invändning mot att en internationell varumärkesregistrering ska gälla i Sverige får överklagas endast av innehavaren av den internationella varumärkesregistreringen och av invändaren.

Denna paragraf gäller inte beslut i ärenden om administrativ hävning av en registrering.

14 § Ett beslut enligt 3 kap. 15 § om administrativ hävning av en registrering av ett varumärke får inte överklagas. Detsamma gäller ett beslut om överlämnande till domstol eller avskrivning enligt 3 kap. 13 § tredje stycket. Andra beslut i ärenden om administrativ hävning får överklagas till Patent- och marknadsdomstolen inom tre veckor från dagen för beslutet. Beslut under handläggningen av ett sådant ärende får inte överklagas särskilt.

15 § Kungörelser enligt denna lag ska göras i en särskild publikation som ges ut av Patent- och registreringsverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om kungörelser enligt denna lag.

Bemyndigande

16 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter i ärenden enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

2. Lagen tillämpas även på varukännetecken som har inarbetats, varumärken som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet, om inte annat följer av 3–6.

3. Bestämmelsen i 2 kap. 1 a § tillämpas inte på varumärken som har registrerats eller varumärkesregistreringar som har sökts före ikraftträdandet.

4. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om

a) registreringens varaktighet för varumärken som har registrerats eller varumärkesregistreringar som har sökts före ikraftträdandet, och

b) åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet.

5. Ett garanti- eller kontrollmärke som har registrerats före ikraftträdandet får inte hävas på grund av det nya kravet i 1 kap. 2 § andra stycket på att innehavaren inte får tillhandahålla varor eller tjänster av det slag som märket avser.

6. Ett varumärke som har registrerats före ikraftträdandet får inte hävas på grund av utvidgningen av registreringshindret i 2 kap. 4 §.

På regeringens vägnar

HELÉNE FRITZON

Liv Bernitz
(Justitiedepartementet)